

Kemences vidék

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Egy évre 8 kor. Nyugaszra 3 kor. —
Fél évre 4 kor. Éves szám ára 30.
Tulajdonos és jegyzőnk egy évre 8 kor, fél évre 3 kor.
Helyi elosztásért, minden évben 100.

Lapfőigazgató és szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Családörök, Dombszki-utca, Gombóc-ház — Helyettesítő
főnök a kiadóhivatal és úr. Szigmund István

Kulturát a falvakba!

Aki bejárja közép vagy észak Európa civilizált vidékét annak az első dolog, ami a szembe ötlő, hogy város és falu között alig van valami számba vehető különbség. Nem beszélünk világvárosokról, a melyeknek ügyeit az mindenhol az a rendeltetés, hogy ott hámozódjanak fel a legrefináltabb élvezetek, ott mutatassanak be minden újdonságot, minden szépet, ami a huszadik század sok tekintetben egészségtelen gondolkodásu embereknek szép csakis. Nem beszélünk világvárosokról, csak olyanokról, amelyekben a polgári gondokódás még polgári tények telnek otthona. Az ilyen fajta városok és falvak között nyugaton édeskevés a különbség, úgy hogy az ember jótormán azt sem tudja mikor van faluban, mikor van városban.

Mennyivel másképen van ez nálunk. Itt bizony hamarosan megüdjük ha falura kerülünk. Poros utcák, füstifutó utak, a lábikránkra szerelmes kúvassok, az utcára kifolyó trágyalé jellemzi a magyar falu kisléte. Szórakozást, mást nem nyújt, mintha a kétes tisztaságú korcsmákban gyönyörködünk abban, hogy vereszenek a jóvéri legények. Ha valakinek nem tejszenek ezek a harcias élvezetek, elnevezheteti órákhozát, hogy a közegháza előtti pocsolóban mint uszálnak az elfajzott kacsák és libák.

Könyvet, újságot a kormány által hivatalból kiadottakon kívül aranyért sem lehet találni. Ezek nagy része sem valamilyen könyvtárban lelhető fel, hanem más fajta „köz”-helyen.

Egy szó mint száz, a mi falvaink meglehetősen szűkölködnek abban a táplálékban, ami a lélek meg kíván. Jó részben ez az oka annak, hogy a falvak nepe igazán minden szív fájdalom nélkül veszi a keszét a vándor botot a megye városba, vagy még annál is messzebb Amerikába. A testere városokban, sőt talán a tengeren túl is, jóval nagyobb nyomorúság várakozik. Hiszen a városba ösztönöz földmívelő proletárság valósággal koplalásra itélt sereg, abból a kis keresetből a mihez vélelődni hozzá jut, magának és családjának becsületesen jólakni sem lehet. Otthon az áldott anyaföld legálább a testi táplálékot megadta, ha egyebet nem, a jó lelkét.

Igen ám, de ezzel szemben városban ezer és ezer szórakozás kínálkozik, ezer és ezer olyan esemény adja elő magát a olyan tárgy öltik a falu unalmától megcsömörlött ember szemébe a mi táplálja a lelkét, a mi egész sereg új fogalmat, új gondolatot nevel az ember agyában, vagyis a mi növeli a lelkek mélyén csirázó kulturát.

Hu. sz fillérért megláthatja a falusi ember a XX. század csodáját, a mosit. A robogó villamos, a töffgőgő automobil, az

ingyenlátható repülőgép, az égbe nyuló paloták száma, a múzeumok, képtárak és más esernyi látványosság, a pormentes utca hetekre, hónapokra való emésztési anyagot ad az ember agyvelelének. És a legtöbb elfelejt a testi nyomort csak azért, hogy a lelke, az agyveleje, minden nap új élvezetekben részesül.

Nem is csoda tehát, ha a falu esernyi baját már-szóvala sürgetik, hogy adjunk kulturát a falvaknak is. A kultúra és a szellemi táplálék legyen kiváltsága kizárólag a városoknak. Miért kell a falusi embernek minden áron térdig sáros csizmában járni, miért kell a falusi embernek csak esztendőnk multával megtudnia azt, hogy Albania határát, hogy kerekíteték ki? Miért kell tízfuszos kutakból inni a falu népének, míg a városi nép milliók vízvezetékek, vagy artézi kutak egészséges vizét fogyaszthatja.

Ezeket a kérdéseket a gazdaságszólom vezerei hangoztatják már évek óta. A Teme-variót június hó 17 én tartandó országos gazdasági programjába is fölvetették a falusi kultúra emelésének követését. Ugy véljük azonban, hogy az erre vonatkozó kívánásoknak most már igazán erőteljesen kell elhangzania.

— Varmegyei közgyűlés. Vasvármegye törvényhatóság bizottsága második évnegyedi rendes közgyűlését május 19-én fogja megtartani.

Szerelm — régen.

A régi világban nem volt okuk a fiataloknak holdvilág mellett keserveket sóhajgatni, a kedves hűlenség miatt zöldebbnél zöldebb rigmusokat zengedezni, avagy vegő elkeseredésükben valami rozsdás biaszával nyakukat elnyikkasztani, esetleg valami ócska fiutával nagyot puffantani, mert mikor a szülői eszárnyak alatt anyanyelkük, illetőleg házasleltre képeassé felszaporodtak, a jó öregek azépen eligasították a dolgot.

Kiválasztottak szerelmes magváltjuknak olyan életársat, a ki nekik tetszett, aztán rövid uton házboronálták őket. A fiatalok a legrikább esetben opponáltak ellene; elfogadták a kénzert. Legalább nem kellett még utána sem járniok.

Dacra ennek a patriarkális szokásnak, mégis alig akadt boldogtalan család élet. Olyan eszoveszette sok házassági dráma pedig, a milyen manapság egymásra licitál szentáció dolgában, teljesen ismeretlen valami volt.

Haj! de civilizálódnak. Magunk keresztek a feleséget, aztán remek beceket rendeztük a modern kor nagyobb dícsőségére.

‘Hogy miért van ez így? Ki tudná annak okát adni? De hogy így van, azt napról-napra látjuk.

...tán, azért van így, mert fokozódtak igények. A férj a feleségtől, a feleség férőt vár. Többet és házaság után várakozásukat gítve nem látják. Lehet. Ki tudja, igaz-e? —

Porhgyen élt a régi nevezetes Haidu-család, melynek minden fia-ija a fentebb említett módon jutott felségégh.

Az esen idő szerinti családó, Mihály bátyánk, is esen módon házasította meg már három fiát. Pedig még volt otthon két kisebb.

Akkor az volt érdem, hogy szép számu fiakkal és leányokkal dicsekedtek a nagyasszonyok, mameg az a virtus, ha legfeljebb egy van. Es is csak azért, hogy legyen kit elkenyestetni, legyen kiért a tanítókat riasztgatni és hogy legyen annak idején a familia jól megolajosított eszekerén kit előszótogatni, szóval: egy élő bábu, melyet, vagy kit az emberek bámu’atára ki lehessen tenni a kirakatra.

No de: más idők, más emberek. Haidu Mihály uram két kis fia mellett a porhgyei gimnázium egyik tanára szorgoskodott, hogy a eses hold mellé egy kis okosság is simuljon. Elkél néha napján az is, bár nem mindig oly jó áron, mint a szép aranyasarga busa. Jó állása volt Bojtorján Imre tanár uré. Megelőgött beidő eszében. Talán m rakott pénzcséje is volt.

Hanem akárhogyan mesterkedett is Haidu uram, nem tudta őt a házasság szent berkebe ugratni.

Hol egy, hol más kifogása vált a kizsémelt leányzó ellen Bojtorjánának. Es mivel ő nem volt Mihály bácsi fia, bár az éppen negyszerette őt, mintha az lett volna, nem parancsolhatott rá, hogy muszáj ebben is engedelmessen.

Bok kísérletezés után végre derült arccal toppan be a tanulószobába az öreg ur és a gyerekeskedve, így szól:

— Szóval, szép, jó eses hold sződje is van, aztán még a takaréknak is fölül jó pár ezer forint. (Forint jarta akkor még persze!)

— Jaj, kedves bátyám, nem lehet!
— Csak nem ütötte még a kassakú a dolgot? Be’eg vagy?

— Fájnak a szemeim.
— Ugyan?! Aztán mi baja a szemednek?

— Kettőt látok egy helyett mindenből. Aztán, háha egy helyett két anyóst látok? Az lenne még csak a baj!

— Lári-fári. Semmi baj. A kislány egészen árva. Senkije sincs. Az alispán a gyámja. Mert jó familiából való ám.

— Hát hiszen utóvégre nem bánom, ha megnézük. De hátha kudarcot vallunk?

— Nem kell félni. Rögütön fogatok és megyünk.

— Emegetek, megnézték.
Mi tiszta benne. bizony helyre kia manapság gondorodott volna Jutakából. Aztán mintha nagyon is szivesen beállt volna Bojtorján.

Hazatérve kérdi az öreg:
— Nő sződm, mit szólsz hozzá?
— Egyelőre semmit. Hanem ha egy hétig nem háborgat veie Mihály bátyám, mához nyolc napra megmondok.

— Hát jól van, écsán. Aztán egészen gondold meg. Olyan csinos vámszoncaid, hogy keresve sem találaz különbet.

A jelenkor legújabb felfedezése
anyaga az **ASBEST-PALAZA**

ASBEST-PALAZA

Elpusztíthatatlan, soha javítást nem igényel. Tűzmentes, fagymentes, vízhatlan és viharálló.

Alatta a padlás tőlen nem hideg, nyáron viszont nem meleg.

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogramm — holott a hornyolt cserépből négyzetméterre 40 kg, kőszonés cserépből 65 kg, így palafelcsere legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebb jöhet és!

Felvilágosítást, árjegyzéket és mintát kívánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagár

R.-T. :: Jánosháza.

Iroda: Zellner Bélánál Jánosháza

Váltsd!

"Zirczin"

Nagyszerűen használ
mint utólráthatlan
"Rovar-irtó"

DEVECSER: Böhm József, Kollin Adolf, Mautner Zsigmond, Rösenberg. AJKA: László Antal, Schlesinger Pál, Nagy Pál, Kollin Mór. JÁNOSHÁZA: Kohn J. Fiai, Jánosházi Fogymelési Szövetkezet, Steier Samu utóda Singer Sándor. CZELLDÖMÖLK: Lendler Samu, Gayer Gyula, Horler János, Herczföld Mór. SÜMEG: Márkus Salamon Fia, Beretsky Gyula.

Építkezők figyelmébe!

A ki olcsón akar házra ajtót és ablakot, az nézze meg **ZIRCZEN** a **Wilde-cé** raktárát, ahol nagyobb mennyiségű egyes és kettős ablakok vannak készen, ugyancsak tömör és üveg ajtók s az alatti olcsó árért kaphatók vasalva, áruvegyve és alaposva.

<p>○ ○</p> <p>Kettős ablakok:</p> <p>120/90 = 25 K</p> <p>110/70 = 18 K</p> <p>100/70 = 16 K</p> <p>90/70 = 14 K</p> <p>80/60 = 10 K</p> <p>○ ○</p>	<p>○ ○</p> <p>Egyes ablakok:</p> <p>100/70 = 7— K</p> <p>90/70 = 6— K</p> <p>80/70 = 5— K</p> <p>70/80 = 5-50 K</p> <p>○ ○</p>	<p>○ ○</p> <p>Fel ablakok:</p> <p>110/75 = 5 K</p> <p>77/30 = 3 K</p> <p>A méretek centiméterekben értendők.</p> <p>○ ○</p>
--	---	--

Raktáron tartunk: **masszív háldőzseba** berendezéseket 300—400—600—1000 koronáig és feljebb ugyancsak **ebédlő, szalon és konyha** berendezéseket jótállás mellett. — Vidéki levélbéli megkereséseknek azonnal tesszünk eleget.

Erős, festett fenyőfa ágy 8 korona.

Wilde Testvérek

számos áru gyára
Zirczen.

Kemences vidék

KEMENCEI KÖZKÖZTUDÓSAI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL ÉS VIDÉKE“)

Hetileg szerkesztve.

(„KISCZELL ÉS VIDÉKE“)

KEMENCEI KÖZKÖZTUDÓSAI FÜGGETLEN HETILAP.
Helye: Kemencei Közkezdély.
5 kor. Nyelvsz. 3 kor. —
Kivétel: 10 kor. 4 sz. —
Jegyzéknek egy évre 3 kor., felveve 3 kor.
Ha k. —
Kisbörzsényben, szombat és pénteken

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
HUSS Gyula

Czellőmők, Dömöki utca, Gemba háza
Teljes a kiadói felelős és felelős szerkesztő: Szegmendi István

Kulturát a falvakba!

Aki bejárja közép vagy észak Európa civilizált vidékét annak az első dolog, a mi a szembe ölik, hogy város és falu között mindig valami szamba vehető különbség. Nem beszélünk világvárosokról, a melyeknek ügyintézői mindenhol az a rendezettség, hogy ott halmazódnak fel a legfrissebb elvezetek, ott mutatónak be mind a újdonságokat, minden szépséget, a mi a huszadik századnak tekintetben egészen a gondolkodásu emberek szép csakis. Nem beszélünk világvárosokról, csak olyanokról, amelyekben a polgári rendezettségű és polgári élethez tartoznak otthon. Az ilyen falvak városok és falvak között nagyon édeskeves, a különbség, úgy hogy az ember jótörőn azt sem tudja, mikor van faluban, mikor van városban.

Mennyivel másképpen van ez nálunk. Itt bizony hamarosan meg tudjuk ha falura kerültünk. Poros utcák, füstölő utak, a lábikrákba szerelmes kavasok, az utcára kitöltő trágya jellemzi a magyar falu közönség. Szórakozást, mást nem nyujt, mintha a kétes tisztaságu koromban gyönyörködünk abban, hogy vereszenek a jövéru legények. Ha valakinek nem tetszenek ezek a harcias elvezetek, elvezetethei órákhoz, hogy a községváza előtti pocsolyában mint uszáknak az elfajzott kacskák és libák.

Könyvet, újságot a kormány által hivatalból küldötteken kívül aranyért sem lehet találni. Ezek nagy része sem valamilyen könyvtárban lelhető fel, hanem más fajta „köz"-helyen.

Egy szó mint száz, a mi falvaink meglehetősen szűkölködnek abban a táplálékban, a mit a lélek meg kíván. Jó részben ez az oka azért, hogy a falva nepe igazán minden szív fájdalom nélkül veszi a kezébe a vándor botot a megyébe, vagy még annál is messzebb Amerikába. A testere városokban, sőt talán a tengeren túl is, jóval nagyobb nyomorúság várakozik. Hisszen a városba özőnlő földmivelő proletárság valóságos kopálásra itelt sereg, abból a kis keresetből a mihez vélelendit hozzá jut, magának és családjának becsületesen jólakni sem lehet. Otthon az áldott anyaföld legalább a testi táplálékot megadta, ha egyebet nem, a jó anyaföld, rozakenyér és a paprikás szalonját.

Igen ám, de ezzel szemben városban ezer és ezer szórakozás kínálkozik, ezer és ezer olyan esemény adja elő magát a olyan tárgy ölik a falu unalmától megcsömörlött ember szemébe a mi táplálja a lelket, a mi egész sereg új fogalmat, új gondolatot nevel az ember agyában, vagyis a mi növeli a lelkek mélyén csirázó kultúrát.

Hu-s fillérért megláthatja, a falusi ember a XX. század csodáját, a mosit. A robogó villamos, a töffgő automobil, az

ingyenlátható repülőgép, az égbe nyúló patoták száma, a museumok, képtárak és más esernyi látványosság, a pormentes utca betekre, hónapokra való emésztési anyagot ad az ember agyvelelének. Ha a legtöbb elfelejtji a testi nyomort csak azért, hogy a leike, az agyveleje, minden nap új elvezetekben részesül.

Nem is csoda tehát, ha a falu esernyi baját már régóta sürgetik, hogy adjanak kulturát a falvaknak is. A kultúra ez a szellemi táplálék miért legyen kiváltsága kizárólag a városoknak. Miért kell a falusi embernek minden áron térdig a város csizmában járni, miért kell a falusi embernek csak eszandók műtáival megüdnie azt, hogy Albania határait, hogy keressék ki? Miért kell tízfúszos kutakból inni a falu népének, míg a városi nép millió vízezetek, vagy artézi kutak egész-egész vizét fogyaszthatja.

Ezeket a kérdéseket a gazdaságszabályozó vezérei hangoztatják már évek óta. A Teme-varott junius hó 17-én tartandó országos gazdaságpolitikai programjába is fölvetik a falusi kultúra emelésének követeit. Ugy véljük azonban, hogy az erre vonatkozó kivánásoknak most már igazán erőteljesen kell elhangzania.

— Varmegyei közgyűlés. Vasvármegyei törvényhatósági bizottsága második évnegyedi rendes közgyűlését május 19-án fogja megtartani.

Szerelem — regente.

A régi világban nem volt okuk a fiataloknak holdvilág mellett keesveket sőtárgatni, a kedves hűlensége miatt zöldbenél zöldebb rigombokat zengedezni, avagy végő elkekeredésükben valami rozsda biskával nyakukat elnyikasztani, esetleg valami ócska fiúttával nagyot puffantani, mert mikor a szülői szárnyak alatt anyanyaikka, illetőleg házaseletre képessé felcseperedtek, a jó öregék szépen eligazították a dolgot.

Kiválasztottak szerelmes magatzkájuknak olyan életársat, a ki nekik tetszett, aztan rövid aton összehozták őket. A fiatalok a legrikkább esetben opponáltak ellene; elfogadták a házast. Legalább nem kellett még tünés, sem járnok.

Dacára ennek a patriarkális szokásnak, mégis alk akad boldogtalan családi élet. Olyan eszeveszett sok házassági dráma pedig, a milyen manapság egymásra licitál szeráfció dolgában, teljesen ismeretlen valami volt.

Haj! de civilizálódunk. Magunk keressük aztan remek-beceket rendezünk a nagyobb dicsőségére.

Hogy miért van ez így? Ki tudná annak okát adni? De hogy így van, azt napról-napra látjuk.

Denetán, azért van így, mert fokozódtak az igények. A férj a feleségtől, a feleség a férjtől már csak az házasság után várakoznak a gitve nem látják.

Lehet, ki tudja, igaz-e?

Porchegyen élt a régi nevezetes nemes Hajdu-család, melynek minden fia-ija a fentebb említett módon jutott feleséghez.

Az ezen idő szerinti családó, Mihály bátyánk, is ezen módon házassította meg már három fiát. Pedig még volt otthon két kisebb.

Akkor az volt érdem, hogy szép számu fiakkal és leányokkal dicselkedtek a nagyszonyok, mameg az a virtus, ha legfeljebb egy van. Ez is csak azért, hogy legyen kit elkényesztetni, legyen kiért a tanítókat riasztgatni és hogy legyen annak idején a familia jól megajozott eszekerén kit előre tologatni, szóval egy élő baba, melyet, vagy kit az emberek bámu'atára ki lebeszen tenni a kirakata.

No de: más idők, más emberek. Hajdu Mihály uram két kis fia mellett a porhegyi gimnázium egyik tanára szorgoskodott, hogy a szás hold mellé egy kis okosság is simuljon. Elkélt néha napján az is, bár nem mindig oly jó áron, mint a szép aranyzsuga.

Jó állása volt Bojtorján Imre tanár uré. Megoldásait belőle eszedessen. Talán még felezkott pénzerejé is volt.

Hanem akárhogyan mesterkedett is Hajdu uram, nem tudta őt a házasság szent bérébe ugratni.

Hol egy, hol más kiforása vált a kezremelt leányok ellen Bojtorjának. És mivel ő nem volt Mihály bácsi fia, bár az éppen ugy szerette őt; mintha az lett volna, nem parancsolhatott rá, hogy muaszj ebben is engedelmesséenie.

Sok kísérletezés után végre derült arccal. toppan be a tanuló-szobába az öreg ur és a gyerekeskedve, így szól:

— Most találat csak egy faintos leány-sót! Fialat, szép, jó más hold földje is van, aztan még a takarékban is fölül jó pár ezer forint. (Forint járt akkor még persze!)

— Jaj, kedves bátyám, nem lehet!

— Csak nem ütötte meg a kacsákú a dolgot? Be'eg vagy?

— Fájnak a szemeim.

— Ugyan? ! Aztan mi baja a szemeknek?

— Kettőt látok egy helyett mindenből. Aztán, báha egy helyett két anyót látok? Az lenne még csak a baj!

— Lári lári. Semmi baj. A kislány egészen árva. Senkije nincs. Az alispán a grámja. Mert jó familiából való ám.

— Hát hiszen utóvédre nem bánom, ha megnéssük. De báha kudarcot vallunk?

— Nem kell félni. Regtön fogatok és meggyünk.

Elmentek, megláták.

Mi tündés benne, bizony helyre kis meyerke pándörödült volna Julikából. Aztán mintha nagyon is szivesen becsült volna Bojtorjánál.

Hazatérve kérdi az öreg: — Nő ügyem, mit szólsz hozzá?

— Egyelőre semmit. Hanem ha egy hélig nem hiborgat vele Mihály bátyám, mához nyolc napra megmondom.

— Hát jól van. Csém. Aztán okosan gondold meg. Olyan cinos válaszolód, hogy keresve sem találás különhet.

H I R E K

Haldokló föld.

Haut-Bardnak: A haldokló föld című drámájának...

francia falvak elnéptelenedését. A földmivelő nép egymást gyermekként elkaprásztatja a városi élet csillogására és szinte ellenállhatlan vágytól ásva otthagyni elaggott, szűlelt, otthagyni minden kedves dolgot a virágzó réteket a sülidombu erdőt a nagy városba a gyárkémények fojtó légkörébe. Ezt a képet nemcsak Francia ország...

ittthon is nap nap után látjuk. Nálunk talán rosszabb a helyzet. A Cunard hajók sok esztényi utasa még elismertebb kép, mint a haldokló föld városba önzőül hűtlen gyermekei. Am de nálunk mások a viszonyok is. A városba önzőüléne oka itt nemcsak a városi élet fényes csillogása, hideg pompája, hanem a magyar földmivelőnek sajátos földéhsége, amely kielégítésére nem talál. Pedig mennyi föld birtok változtat esztendőről-esztendőre gazdát! És ime az, a ki igazán esztényi a szántóföldet, a mi sajátos viszonyoknál fogva nem juthat földhöz. As a kétkézi napasámos, a kinek minden vágya abban összpontosul, hogy a saját földjén gazdálkodhassék, hogy a saját szorgalmának gyümölcsét élvezhesse, a legelőbbször családottam kénytelen lemondani ábrándjairól, a minek astán természetesen következménye a városba önzőlé, a kívándorlé.

Vajjon van-e ennek a pusztító betegségnek orvossága? Van. Egészséges birtokpolitikával, céltudatos telepítéssel és a tulajdonjogot respektáló birtok feldarabolással, jobban monova birtokszövetkezetek hozsu lejáratu kisbirtok bérletek létesítésével eiejt lehet venni hogy a föld népe otthagynja a sorvadó, haldokló földet.

A nemzetközi apostolok a szekularizáció, köztött birtokok kisajátítását jelölik meg e betegség orvosszeréül. Ennek az orvosszernek azonban nem lehet híve az, a ki a tulajdonjog szentességét respektálja. Nem lehet híve as sem, a ki tudatába van annak, hogy Magyarországon a nagybirtokra még hoeszú ideig magasabb hivatás vár, hiszen minálunk a nagybirtok a gazdasági előrehaladás fátylavirvója, a mezőgazdaság, érdekeknek legbuzgóbb istápolója, sok tekintetben a nemzeti politikai év századok óta egyetlen őrizője.

Más egyéb okok miatt is szükség van nagybirtokra még. A tömegtermelést, a mely egy-

dül orvossága a drágaságunk, a nagybirtok egyéges termelése nélkül el sem lehet képzeln. Nem lehet elképzeln a mezőgazdasági előrehaladásnak a ennek áll módjában magasabb gazdasági közzétséggel rendelkező egyéneket alkalmazni. Viazott azonban as is igaz, hogy a köztött birtokoknak igen jelentékeny része nem áll feladata magaslátán. És éppen ezért nemestü szempontból az ország gazdasági haladása érdekében szinte elkerülhetetlen szükség volna rá, hogy a földbirtok e része olyanok kezelésé alá jusson, a kik szeretik a földet, a kiknek dolgos két keze munkájával, szorgalmával lehetővé lenne, hogy azok a földbirtok részek, a melyek ma hivatásukat kellőképpen betölteni nem tudják a nemzeti termelésnek hivatásukhoz mert osztályosai lehessenek.

A Magyar Gazdaszövetség évék mosszu sora óta sürgeti a bérlozsvetkezetek szaporítását. Janius hó 17-ikén tartandó temevari nagygyűlésének programjába is felvette as erre vonatkozó kívánásagot. A bérlozsvetkezetek dolgában eddig elért eredmények ugyan nem valami fényesek. Mert pusztán tarsadalmi akcióval ezt a kérdést megoldani nemlehet. Ehhez pénz is kell, anyagi javakkal bőven rendelkező olyan pénzintézet, amelyiknek vezetői tudatában legyenek azna, hogy miért van szükség arra, hogy a föld népet földhöz juttassuk.

A Magyar Gazdaszövetség kitartó agitációjára történt is ebben a dologban kezdő lépés. Am de ez a lépés tulságos mértékben magán viseli a kezdetlenség helyegét. A haldokló, gyermekeiktől elhagyott föld problémáját egy-két millió koronával megoldani nem lehet. Ide legalább is olyan öszegzeket kell fordítani, amlyent Darányi Ignác volt földmiveléshgyi miniszter annak idején az ó igazán nagy gondnal kidolgozott telepítési és parcellázási törvényjavaslátában meghatározott Egy-két millió koronával legfeljebb kéréslekezni lehet, de a földésséget megszüntetni nem.

Pillanatnévtálok.

Fenekig őrítettem as élvosetek gyöngyömb serlegét, egy éjszakára újra bohém voltam; a bohém-élet minden nemes gyönyörével, álmaival, szarvassegett ábrándjaival, keserű csalódásával. Ott borult reánk as enyhe tavaszi alkony a füstös kávéház fehér márványasztalánál as onnan néztük, miként botongtatja demédv szárnyait a sötétség, hogy diadalmas csatát vívjon a világozsággal és egy éjszakára ur legyen a világ felett. A nyitott ablakon át a virágzó orgona mámoros illatát hozta feénk as éjszakai szellő s es az illat ott gomolygott körülöttünk, ráfeküdt a lelkünkre, elandaltított bennünket; ezer szines, meleg, szomoruan szép emlékek toltut as agyunkra s az emi kezet könnyű szárnyain egy éjszakára visszazavartunk a múltba, halott álmok, megépedeett remények, eltemetett vagyak szótalan, csendes, nem temetőjébe; oda a kanyargó szöke Tizsa parjára, a hol olyan szeliden sugdosódnak a fehér bu támos s a partenti füvek gyengéd szeretteit bujálnak ra s ama vis,ükörre a telehírik barkas virágokkal, a hol most nyílik a pipacs meg a margarét, a bánatos, fehér vad margitvirág. Ott kőborolt a lelkünk a végtelenség látszó rónán, a hól a fehér buzatálk hullámszanak lugyan, caüdesen, kár a szeliden szongó tenger habjai, a hol a félibab enyeleg fantasztikus képeket muogatra; egy-két ótára elmerült a lelkünk az emlékek emes gyönyörébe, hogy azután a kacsagó napugár helyett a villanylámpák hideg fenyé világitson, puha, selymes, süppedő paszi helyett leönyökőjjünk a fehér márványasztalra, a fűrjedem bitypalattyalosa helyett hallgassuk a eiginymosaitak s könnyelmű bohémivalva vonjunk vállat as előbbi merengésért. Azután előkerülnek a egyzetek a belső zsebekből a fekete betűket rovuuk sorra a fehér papíroson, lustán, kényzszeredeten, életszükségből.

Virrad. A derengő hajnal bekandikál a keezettett függönyök mögöt s megvilágítja a sápadt, elkopott fáradt arcokat, úde szellő szuhav vegig föltöltük s újra érezní vészük az orgona édes illatát s ez a tiszta, mámoros illat újra visszacsat bennünket önmagunknak, meggyölyöljük ezt a forró, kábító atmoszférát, az elégett dohány keserű füstjét s szótlanul, fáradtan, úru lélekkel ballagunk haza.

Görö utódja. A képviselőház híres vaddalkozóját, Görö Vilmos századost, a parlamenti őrség parancsnokát legfelsőbb parancsra csapat-szolgálatra hivaták be s május elsejével őrnagyi rangra emelkedett. Helyét a parlamenti őrségnél, mint helyettes parancsnok, Móris László vezérpremi csendőrfőhadnagyválták be. Még megéshetik, hogy Móris László csendőrfőhadnagy Pörköld Mihály cellődmölki ügyvédnek, a függetlenségi párt elnökének veje fogja az ország-bázból Orffy Lajos ország képviselőt kinevezni, ha renitenskedik. A közönség körében Móris Lászlónak a parlamenti őrség helyettes parancsnokává való kinevezése élénk feltűnést kelt Cellben, mindenki kíváncsi Móris tágas protektorára.

Népszavazás. Megirtuk már, hogy a hajor királyi pár tiszteletere Sárvár május 17-én népszavazást rendez. As ünnepegy programja a következő: A sárvári túzóltó banda zeneszóval 9 órkkal 7 órkkal bejárja a várost. Délelőtől fél 9 órákor zenésimise a zenekar (Quartett) zeneszóval és az áll. polg. iskola vegyeskara működik. Délelőtől 11-12 órákor ténzene. (A katonabanda működik). Délelőtől 12 órákor bódoso felvonulás, melyben részt vesznek: Az óvodai elemi és polgári iskola; községi képviselőtestület, az ipartestület, túzóltó egyesület, dalnok egyesület, kath. legényegylet, a keresztény asszociális egylet, a gyári munkások, a nőegylet, a hírközsegek, a hivatalok, előkelőségek (túzóltóségek, tisztelegők, vendégek) és a közönség. A menetet katonazeneker vezeti. Délután 4 órákor népszavazás a Szatmár-erdőben.

Nyomdai munkákat izléses kivitelben szállit "VÖRÖS MARTY" könyvnyomda Devecser.

Hölgyek figyelmébe. Zalgayöngye. esoda hatánu házilag készített, teljesen ártalmatlan arctej. Eltávolít as arcról mindenmü tisztátalanságot, kiütéseket, pattanásokat stb. Üdén, frissen tartja az arcot, bőféherre varosolja a bőrt. Erősíti a szemeket. A Zala Gyöngye arctej szabaddalmazva van. Számos körözés és elisméré levállal kitüntetve. Ara egy nagyobb üvegnek bármely postára bérmentes küldéssel utánvét mellett 3 K. Kapható egyedül a készítőnél. Öv. Halkovich P. Szerencs (Cukorgyár) Zemplém-m.

Nem mondom, hogy Bejtorján nem gondolkogott a dologról... De nem olyan értelmenben, a mint Mihály bátyánknak tetessz volna. Mert a tanár ur összehasonlította Juliskát, a a gazdagot, Erzsikével, a szegénynyel, a ki Imre szívét betöltötte mosolygó képével, azöke borborsas firtjeivel, arisztós kacsájával; abban a szívben ugyan semmiféle más lakó nemhogy évi lakást, de küönöségess szobát sem kaphatott volna. Rökzbe fel-felkerestéköt as öreg asszonyok, a kik horták a hirt, hogy Juliska asiveli ám a tanár urat, örömet meg hozza, szereti... Igy tart el a hét. Alig virradt, betoppas az öreg ur.

No, mi a válassz, öcsém? — Es ni! — és átnyújtott egy szelet papírt, melyről Mihály bácsi olvassa, a mint kővetkesik: "Fehér gulya kolompja-asól a réten, nagy-gazdalány üzenet hozzám a héten: — Szegegy legény, ha a szived szeretne, gazdaságom mind a tied lehetne. — Nagy-gazdalány, ne üsengess hiába; másnak virít as én szivem virága. Szegény lány csak, de annak a szivével a kerek föld gazdagsága nem ér fel!" Mihály bácsi a papírozt földhöz vágva, nagymergesen mondá: — No öcsém, bolond-voltál, bolond-vagy, az is maradás. Ezzel becsapta as szíjt és elrohnt.

Hanem azért mégis ő volt Bajtorján. Imre nagyja, mikor as Ruzsikéjét oltárhoz vé-

Pályázati hirdetés.

A Kiscell—Kemenesfaljai kórháznál folyó évi július hó el-
sejével megüresedő gondnoki ál-
lásra a kórházi bizottság határozata
folytán pályázat nyitattik. Felké-
rem azokat, a kik pályázni óhajta-
nak, hogy a képzettségüket és
edddigi alkalmaztatásukat is igazoló,
a kórházi bizottsághoz intézett
kérvényeiket nálam folyó évi má-
jus hó 25 éig beadni szivesked-
jenek.

A gondnok évi fizetése 800
korona. Lakás, fűtő és tüzelő
anyag természetben. A készpénz-
ben vagy óvadékképes értékpapi-
rokban leteendő, vagy jelzálogilag
biztosítandó óvadék 1000 K.

Cellődömök, 1914. április 25.

Portolab Mihály dr. s. i.
a kórházi bizottság elnöke.

TEVECSER: Eölm József, Kollin Adolf, Mautner Zsigmond, Rósenberg. AJKA: László Antal,
Schlesinger Pál, Nagy Pál, Kollin Mór. JANOSHÁZA: Kohn J. Fiai, Jánosvási Fogyasztási Szövet-
kezet, Steir Samu utóda Singer Sándor. CZELLDÖMÖLK: Lendler Samu, Gayer Gyula, Horler
János, Herczföld Mór. SÜMEG: Márkus Salamón Fia, Beretsky Gyula.

Építkezők figyelmébe!

Az olcsón akar házára ajtó és ablakot, az nézze meg ZIRCEN a Wilde-cég raktárát, hol nagyobb mennyiségű egyes és kettős ablakok vannak készen, ugyancsak tömör és üveg szigetelt és az alant elemű árért kaphatók vaslátna, ásványos és alaposva.

	<p>Kettős ablakok:</p> <p>120/70 — 25 K</p> <p>110/70 — 18 K</p> <p>100/70 — 16 K</p> <p>90/70 — 14 K</p> <p>80/65 — 10 K</p>		<p>Egyes ablakok:</p> <p>100/70 — 7 — K</p> <p>90/70 — 6 — K</p> <p>80/70 — 5 — K</p> <p>70/65 — 5 50 K</p>		<p>Fűtő ablakok:</p> <p>110/75 — 5 K</p> <p>77/65 — 3 K</p> <p>A. méretek kombiná- ciókban előadók.</p>	
---	--	---	--	---	--	---

Illetéren irunk: az ország minden részére, ahol a Wilde-cég raktárát, hol nagyobb mennyiségű egyes és kettős ablakok vannak készen, ugyancsak tömör és üveg szigetelt és az alant elemű árért kaphatók vaslátna, ásványos és alaposva. — Vidéki levélből—megkeresé-

Erős, festett fenyőfa ágy 8 korona.

Wilde Testvérek

Zircen.